

Videoresum de les ordenacions: «Ser per als altres un bon pastor en tot allò que feu»

El cardenal anglès Arthur Roche, Prefecte del Dicasteri per al culte diví i la disciplina dels sagraments, va conferir l'ordenació sacerdotal a vint diaques de la prelatura de l'Opus Dei, procedents d'onze països. L'ordenació va tenir lloc a la basílica de Sant Eugeni, a Roma, on familiars i amics dels nous preveres van poder

acompanyar-los amb la pregària i l'afecte.

24/05/2025

En la seva homilia, el cardenal Roche va recordar que «l'Església us crida ara a ser sacerdots per servir el poble sant de Déu». I va afegir: «descobriu i desenvolueu cada dia la grandesa d'aquest tresor que Ell us dona per tenir cura del seu poble allà on es trobi la vostra missió de preveres».

El purpurat anglès va subratllar, dirigint-se als ordenands: «cada dia serà per a vosaltres un moment d'un nou descobriment i una oportunitat, en paraules de sant Pere, de donar testimoni de tot el que Jesús va fer al camp i a la ciutat, entre tots els que trobeu per donar testimoni».

Podeu veure el vídeo de la cerimònia en aquest enllaç

També va aconsellar als nous sacerdots: «Exerceu amb alegria i caritat sincera l'obra sacerdotal de Crist, amb l'únic propòsit d'agradar a Déu i no a vosaltres mateixos».

El cardenal va concloure expressant el desig que, «participant en la missió de Crist, en comunió filial amb el vostre Prelat i amb els bisbes locals, us esforceu a unir els fidels en una única família, per conduir-los a Déu Pare».

L'homilia completa del cardenal Roche es pot llegir aquí

Mons. Fernando Ocariz: «molt units a Lleó XIV, preguem pel do de la pau»

Al final de la cerimònia, el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Fernando Ocariz, va expressar el seu agraïment al cardenal Roche i l'afecte als nous sacerdots i a les seves famílies. Dirigint-se als pares dels nous preveres, va recordar «la gran alegria de les ordenacions» i va fer una crida a la unitat amb el Papa Lleó XIV, pregant molt pel do de la pau.

Els nous vint preveres procedeixen d'11 països i són:

- Vincenzo Affinita (Itàlia)
- Stefano Baravelli (Itàlia)
- John Robert Bickford (Estats Units)
- Daniel Callejo Goena (Espanya)
- Ramón Díaz Perfecto (Hongria)

- Arturo Escamilla Contreras (Austràlia)
- Santiago Fabregat Trueba (Mèxic)
- Ramón Fernández Aparicio (Espanya)
- Luis García-Menacho Ariz (Espanya)
- José María López-Barajas (Àustria)
- Jose Miguel Marasigan (Filipines)
- Robert Alvin Marsland (Estats Units)
- Ezequiel Mercau (Irlanda)
- Álvaro Orejana Martín (Espanya)
- Pedro Perkins (Argentina)
- Santiago Populín Such (Argentina)
- Enrique Sañoso Vela (Espanya)
- Antonio Santos García (Espanya)
- Gonzalo Silió Pardo (Espanya)
- Cristóbal Vargas Balcells (Xile)

Algunes històries dels sacerdots

Després d'acabar el batxillerat a Mèxic, Arthur Escamilla va travessar l'oceà per viure a Austràlia. Durant més d'una dècada va dirigir Warrane College, una residència universitària a Sydney, on va acompanyar centenars de joves. «Amb la gràcia de Déu, d'aquí a uns dies podré fer Crist present a la Missa i en el sagrament de la penitència per a les futures generacions de joves», comenta il·lusionat.

Vincenzo Affinita va néixer a Roma l'any 1996. Mentre acaba el seu doctorat sobre Dante Alighieri i la Divina comèdia, es prepara amb intensitat per al sacerdoci. «A mesura que s'acosta l'ordenació, creixen en mi la gratitud i busco posar-ho tot a les mans de Déu». A més de la filosofia, cultiva interessos tan variats com les arts marcials, els escacs i la música irlandesa.

També és italià Stefano Baravelli, que ha viscut en diverses ciutats del país —Milà, Verona, Roma i Bari— i durant anys ha treballat en una associació de l'àmbit comercial. Mirant enrere, comenta: «He tingut la sort de conèixer molts sacerdots exemplars que han sabut dedicar la seva vida al servei de Déu i dels homes. M'agradaria ser com ells ara que Déu em demana que sigui un instrument per apropar moltes persones a la fe».

Des de Rosario (Argentina) fins a Dublín (Irlanda), Ezequiel Mercau ha viscut un recorregut singular: professor universitari, especialista en el conflicte de les Malvines i actualment investiga la història del catolicisme a la Irlanda del segle XX. En la seva vida ha vist que «molta gent se sent allunyada de Déu, però també que molts pateixen i arrosseguen ferides, que només Déu

pot guarir plenament amb la seva misericòrdia, perdó i amor de Pare».

Enginyer i contrabaixista, Enrique Sañoso ha viscut en ciutats tan diferents com Barcelona, Roma, Madrid o el seu Campo de Criptana natal. «Durant la meua vida el Senyor m'ha concedit la sort de respirar multitud d'ambients i sensibilitats. Potser per això veig la necessitat que els sacerdots d'avui sapiguem encarnar el cor i els sentiments de Crist en cada pam de realitat contemporània». Amb un somriure afegeix: «Tot un desafiament pel qual demano oracions».

Físic de formació, Robert Marsland va conèixer l'Opus Dei mentre estudiava a Princeton University (New Jersey). Més tard va obtenir el seu doctorat al MIT. D'aquells anys recorda: «ajudava els meus col·legues a descobrir Déu a través de

l'estudi rigorós de la creació, ara procuraré seguir amb aquesta tasca, però des d'un àmbit divers, des de la Paraula de Déu».

Periodista de professió, José María López-Barajas ha viscut més de tres dècades a Àustria. Des d'allà, ha impulsat la tasca de l'Opus Dei en diversos països de l'Europa de l'Est com Polònia, Txèquia, Eslovàquia, Hongria, Romania, Croàcia i Eslovènia. Ara amb 58 anys, es prepara amb alegria per al sacerdoci: «Molts dels meus amics van pensant en la jubilació i el Senyor em dona l'oportunitat de començar una nova aventura, servint com a sacerdot: és un honor i una gran responsabilitat!».

John Robert Bickford, metge guatemalenc, es va especialitzar en urgències pediàtriques a Houston, on va treballar durant vint anys. També va promoure un programa de

lideratge juvenil per a adolescents a Nova York. L'any 2021, la providència li va obrir un camí inesperat: el sacerdoti. «A través de l'exemple dels nens que atenia, sant Josemaria m'ha ensenyat a viure com un d'ells, com un fill petit de Déu», explica. «Com a pediatre, vaig tenir el privilegi de curar-ne molts; ara, com a sacerdot, m'il·lusiona ser un instrument per ajudar a *guarir* tantes persones, també joves i adults».

Santiago Populín Such, originari de Mendoza, agraeix a Déu «la família en la qual em va fer néixer, en la qual vaig aprendre a estimar-lo i a esforçar-me per ajudar els altres». Santiago va estudiar la llicenciatura en Enologia i va començar la seva vida professional entre vinyes i cellers, fins que va decidir fer un gir i dedicar-se a l'educació. Ara mateix, es troba acabant el doctorat en Teologia a la Pontifícia Universitat de la Santa Creu, sobre el festeig cristià

com a camí cap a la maduresa personal. «Com a futur sacerdot, entre moltes altres coses, m'entusiasma ajudar els joves a preparar-se per al matrimoni i la vida familiar. Un treball fonamental per assolir el bé de la societat des del desenvolupament orgànic de la persona i la mateixa família», comenta amb il·lusió.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/ordenacions-a-
roma-2025/](https://opusdei.org/ca/article/ordenacions-a-roma-2025/) (03/04/2026)